

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **C.**, so sídlom v P., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F. so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanému **O.**, bývajúcemu v M., **o zaplatenie 688,32 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10 C 287/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 29. mája 2015 sp. zn. 5 Co 486/2015, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa podala 28. marca 2013 na okresnom súde žalobu, ktorou sa voči žalovanému domáha zaplatenia 688,32 Eur s príslušenstvom zo zmenky zabezpečujúcej nárok z úverovej zmluvy.

Okresný súd Komárno uznesením zo 14. októbra 2014, č.k. 10 C 287/2013-63, prerušil konanie do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, ktorú položil Krajský súd v Prešove vo veci sp. zn. 6 Co 132/2013, ktorá je vedená pred Súdny dvorom Európskej únie pod č. C-328/2014. Rozhodol tak v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. z dôvodu, že v konaní pred Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 6 Co 132/2013 sa rieši otázka výkladu komunitárneho práva majúca podstatný vplyv na konanie a rozhodnutie súdu aj v prejednávanej veci.

Krajský súd v Nitre uznesením z 29. mája 2015, sp. zn. 5 Co 486/2015 uznesenie Okresného súdu Komárno zo 14. októbra 2014 č.k. 10 C 287/2013-63 potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). Zhodne so súdom prvého stupňa bol toho názoru, že sú dané dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pretože pokiaľ na Súdnom dvore Európskej únie prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorú predložil

Krajský súd v Prešove vo veci vedenej pod sp. zn. 6 Co 132/2013, ktorej vyriešenie má bezprostredný súvis s predmetom prejednávanej veci, je vhodné vyčkať na výsledok prejudiciálneho konania.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Namietala, že prejudiciálna otázka predložená Súdnemu dvoru je vykonštruovaná, ide o hypotetickú otázku, ktorá smeruje na rozpor vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá nie je primárne použiteľná vo veci samej so sekundárnym právom EÚ. Navyiac, konanie vedené na Krajskom súde v Prešove vedené pod sp. zn. 6 Co 132/2013, v ktorom bola položená prejudiciálna otázka vedená Súdny dvorom EÚ pod č. C-328/14, bolo v dôsledku späťvzatia žaloby žalobkyňou zastavené a následne bol aj uznesením predsedu Tretej komory Súdneho dvora zo 17. júna 2015 nariadený výmaz prejednávanej veci č. C-328/14 z registra Súdneho dvora.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Právo na súdnu ochranu nie je absolútne. V záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam, resp. podmienkam (čl. 46 ods. 4 v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Právo na súdnu ochranu sa v občianskoprávnom konaní účinne zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania. V dovolacom konaní procesné podmienky upravujú ustanovenia § 236 a nasl. O.s.p. (I. ÚS 4/2011).

Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť

právoplatné rozhodnutie (iba) odvolacieho súdu. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

Dovolanie žalobkyne smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o prerušení konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.; takéto rozhodnutie odvolacieho súdu nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, proti ktorým je dovolanie prípustné. Vzhľadom na to dovolanie žalobkyne nie je v zmysle § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné.

Vzhľadom na obsah dovolania a so zreteľom na povinnosť dovolacieho súdu vyplývajúcu z § 242 ods. 1 O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní na súdoch nižších stupňov nedošlo k procesnej vade vymenovanej v § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred

súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľka netvrdila existenciu procesnej vady v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zamerlal na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu jeho procesných práv a právom chránených záujmov priznaných mu ako účastníkovi občianskeho súdneho konania.

Žalobkyňa v podanom dovolaní v podstate namietala skutočnosť, že v prejednávanej veci súd prvého stupňa mal o podanom návrhu rozhodnúť a nie konanie prerušiť, pretože, prerušením konania sa jej odňala možnosť konať pred súdom, ktorý dôvod obsahovo zodpovedá dovolaciemu dôvodu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p. nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 ods. 1 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť znemožnenie realizácie tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania priznáva zákon za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a oprávnených záujmov, a to postupom súdu.

Pokiaľ dovolateľka odôvodňovala odňatie možnosti konať pred súdom v podstate tým, že súd konanie nemal prerušiť, ale vo veci konať, treba uviesť, že v takomto prípade nejde o naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Okresný súd prerušil konanie (a odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil) podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., v zmysle ktorého pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť,

ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Ak nižšie súdy na základe vykonaného dokazovania ustálili, že bol dôvod na prerušenie konania za podmienok uvedených v zákone (§ 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) nemožno ich postupu vytýkať, že uvedeným spôsobom odňali dovolateľovi možnosť konať pred súdom.

Podľa názoru dovolacieho súdu nemožno v prejednávanej veci o takomto porušení hovoriť. Žalobkyňa v dovolaní totiž predovšetkým uvádza, že vôbec neboli splnené dôvody na prerušenie konania a tiež, že došlo k výmazu veci vedenej na Súdnom dvore Európskej únie pod sp. zn. C-328/14 o prejudiciálnej otázke predloženej Krajským súdom v Prešove vo veci vedenej pod sp. zn. 6 Co 132/2013. Z určujúceho – obsahového – hľadiska (por. § 41 ods. 2 O.s.p.) zo strany dovolateľky ide o námietky voči správnosti právneho záveru odvolacieho súdu v otázke, či sú dané dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je síce relevantným dovolacím dôvodom, avšak samo osebe prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti výlučne s faktickou procesnou činnosťou súdu, a nie s jeho skutkovým či právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí.

Keďže v danom prípade nie je dovolanie podľa § 239 O.s.p. prípustné a vada konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. zistená nebola, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný, odmietol. Vzhľadom na úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Dovolací súd však považuje za potrebné uviesť, že vzhľadom k tomu, že konanie vo veci vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6 Co 132/2013 bolo zastavené a uznesením predsedu Tretej komory Súdneho dvora zo 17. júna 2015 bol nariadený výmaz prejednávanej veci č. C-328/14 z registra Súdneho dvora o prejudiciálnej otázke, v dôsledku čoho pominuli dôvody, pre ktoré bolo konanie v prejednávanej veci prerušené a súd prvého stupňa bude povinný v ňom pokračovať, neprihliadol dovolací súd na pochybenie, ktorého sa dopustil odvolací súd tým, že v odvolacom konaní preskúmal uznesenie súdu prvého

stupňa zo 14. októbra 2014 č.k. 10 C 287/2013-63 napriek tomu, že odvolanie žalobkyne z 22. októbra 2014 smerovalo proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 20. januára 2014 (por. čl. 70 a čl. 73 p.v.), t.j. smerovalo proti uzneseniu zrušenému už uznesením Krajského súdu v Nitre z 22. augusta 2014 sp. zn. 5 Co 633/2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky o trovách dovolacieho konania nerozhodoval z dôvodu, že dovolaním napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím, ktorým by sa konanie medzi účastníkmi končilo. Vo veci bude ďalej konať súd prvého stupňa, ktorý rozhodne aj o trovách doterajšieho konania, t.j. vrátanie trov dovolacieho konania v súlade s úpravou zakotvenou v § 151 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. marca 2016

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová